

BLACK POLITICS



Fekete polgárjogi
küzdelem az USA-ban
1945 után :

Fekete politika Marcus
Garveytől Barack
Obamáig

14. RÉSZ

GEORGE W. BUSH : A REPUBLIKÁNUSOK ÉS A FEKETÉK

A Black Politics tanulmányorozatban kísérletet teszünk az amerikai fekete politika összefoglalására. A téma könyvtárnyi irodalmára való tekintettel áttekintésünk teljességre nem törekedhet.

Az összeállításban a századforduló civil kezdeményezéseitől Obama elnökké választásáig mutatjuk be a főbb fekete politikai követeléseket, ügyeket, képviselőket, és a rájuk adott intézményi válaszokat. Ez utóbbiak a mindenkori amerikai elnökjelöltek, kormányzók kampányait, a közpolitikai javaslatokat, és jogi lépéseket jelenti.

Ezen kívül az elemzések kiegészülnek társadalom és intézménytörténeti adatokkal, illetve néhány kampány, így az 1960-as Robert Kennedy, Jesse Jackson 1984-es és Barack Obama 2008-as elnökválasztási kampányainak részletes bemutatásával.

Kiinduló hipotézisünk, hogy Obama sikere nem választható el az őt megelőző történelmi eseményektől, így a déli rasszista Jim Crow rendszer felbomlásától, az 1930-as évek fekete közösségi kezdeményezéseitől, vagy a politikai szocializációban fontos szerepet játszó egyház kampány-tevékenységétől.

Szükségesnek érezzük azt is bemutatni, hogy voltaképpen nem létezik egységes fekete identitás, hanem egy koronként és társadalmanként nagyon is különböző társadalmi konstrukcióról van szó, amelynek létezik egy külvilág számára létrehozott változata, és sok, alternatív fekete identitás is. Ezen kívül figyelmet fordítunk a fekete politikusok médiabeli reprezentációjára is.

Az elemzések nyitva hagyják azt a kérdést, hogy vajon létezik-e hosszú távon önálló, a két nagy párton kívül egy harmadik politikai erő, amely kifejezetten a fekete szavazók képviseletére jött létre. Ha igen, akkor ez feltehetően beleillik többi rendszerellenes, a két nagy párt politikájával elégedetlen protest politikai tömörülésekbe..

A kiadó bízik abban, hogy a téma tanulmányozása akár a magyar etnikai kisebbségi kérdések megoldásához és integrációs formák kidolgozásához is ötleteket, mintákat nyújthat.

14. rész

George W. Bush, az «együttérző konzervatív»: A republikánusok és a fekete közösség

A 2000-es kampánytól a Republikánus Párt azt a célt tűzte maga elé, hogy a fekete szavazók konzervatívan gondolkozó, megközelítőleg egyharmad részét elhódítsák a Demokratáktól. Ezért George W. Bush 2000. július 10-én az NAACP kongresszusán elmondott beszédében [1] kifejtette, új szegénység-ellenes programra van szükség. Hangsúlyozta, hogy a civil és az egyházi szférára is új szerep vár, többek között a társadalmi megosztottság megszüntetése kérdésében. Úgy vélte, hogy az új társadalmi modellnek a gazdasági felemelkedés, az etnikai harmónia és az erős polgárjogok képezik az alapját. Mindenki számára kell egy új társadalmi szerződés, és Amerika nem lehet szegregált.

Vele párhuzamosan George W. Bush új típusú konzervatív kívánt lenni, aki érzékenységet áruolt el a faji problémákkal és a társadalmi egyenlőtlenségekkel kapcsolatban is.

Bush célja a fekete fiatal első szavazók és azoknak a társadalmi csoportoknak a megszólítása volt, melyek kevésbé tudnak azonosulni a Demokrata Párt programjával. Célként jelölte meg, hogy a szokásos 8%-os fekete szavazatot a Republikánus Párt 20%-ra növelje.

Főleg Délen kívántak megszabadulni a feketék ellenségének képétől, és elismerték, hogy a Republikánusoknak morális kötelessége bocsánatot kérni a múlt bűneiért, és a mostaninál jobb külpolitikai kapcsolatok kialakítására van szükség az afrikai országokkal.

Azonban a kampányhoz szükség volt fekete közéleti személyek látványos támogatásra is, hogy a konzervatív feketéket sikeresen meg tudják szólítani. Ezért a kampányhoz csatlakozott Colin Powel külügyminiszter és Condoleeza Rice nemzetbiztonsági tanácsadó, későbbi külügyminiszter, továbbá Lee Atwater, a *Republican National Committee* vezetője. A neves fekete republikánus támogatók azonban nem fedték le a fekete választók többségét, és az átlag fekete szavazó mindennapi problémáira sem tudtak elfogadható választ adni.

Támogatásáról biztosította a kampányt a Republikánus Párt holdudvarához köthető *Heritage Group Division*, a *The National Black Republican Council* és a *Council of Concerned Afro American Republicans*. Ezeknek a fekete támogatók toborzása lett a feladata, a *Heritage Group Division* pedig a fekete szavazókat érdeklő szociálpolitikai ügyekben készített közpolitikai anyagokat.

2002-ben elindult a *Black Communicator* nevű TV csatorna is, melyet konzervatív szervezetek, többek között a *Republican National Committee* is 70 millió dollárral támogatott.

A választási kampány sikerének érdekében a vallási szervezetek támogatási rendszerét is újra kívánta gondolni a Republikánus Párt, ezért 2001-ben megszületett a *Community Solutions Act*, mely adományok biztosítását tette lehetővé jótékonyági és vallási szervezeteknek. Ez egyben az 1996-os Társadalombiztosítási Törvény kiterjesztését [2] is jelentette. Az elképzelés a George W. Bush 2001 január 29-én elnöki rendeletével létrehozott *White House Office of Faith Based Neighborhood Partnerships* (OFBCI) [3] programba illett.

A program lehetővé tette a vallási szervezeteknek, hogy szövetségi forrásokból szociális tevékenységet folytassanak. A cél a helyi társadalmi, közösségi kohézió megerősítése - ami a gazdaság felépüléséhez elengedhetetlen - , az abortuszok és nem kívánt terhességek számának csökkentése, családtámogatás, az apák szerepének növelése, gyermekvédelem és a vallásközi dialógus szorgalmazása. Valójában a törvény célja a keresztény fundamentalisták befolyásának növelése, hosszabb távon a közszolgáltatások privatizációja, a figyelem elterelése az iraki háborúról, a magasabb jövedelmű rétegek számára végrehajtott adócsökkentésről, ami a szociális és jóléti kiadásokra fordítható összeget csökkentette. A fő cél pedig a fekete szavazók számának növelése volt a Republikánus Párt számára.

2002-ben született meg a *Care Act*, mely lehetővé tette a civil szervezeteknek a pénzügyi támogatások adományozás formájában történő elfogadását. A Kongresszus hosszasan vitatkozott róla, ezért Bush a Kongresszus megkerülésével, elnöki rendeletben döntött róla 2002 decemberében. A törvényjavaslatot sok szervezet támogatta, többek között a *Catholic Charities Chocie*, a *National Baptist Conference*, a *National Association of Evangelicals*, *Habitat*, és az *American Conservative Union*.

De volt nyolcszázötven olyan szervezet, főleg zsidó, baptista, és fekete, például a *United of Methodist Church*, a *United Church of Christ*, és az *American Civil Liberties Union*, és az *Advancement of Colored People*, melyek éles kritikával illették a törvényjavaslatot.

Úgy vélték, hogy kockázatos, ha egy vallási szervezet közfeladatokat láthat el, mivel a kapott pénzügyi támogatást vallási célokra is felhasználhatják; illetve kétséges, hogy munkájuk során betartják-e az antidiszkriminációs törvényeket, és a korrupció esélye is növekszik. Tehát ezek a szervezetek kérdésesnek tartották - a jogi biztosíték

ellenére - azt, hogy védi-e a törvény a vallásszabadságot és a vallási identitást az állami beavatkozástól. Annak az esélye is felmerült, hogy a kormányzat a támogatás révén az egyik vallást kijátszhatja a másik ellen, és kizárná az újabb felekezeteket a támogatásból, mely szervezetekkel már sikerült egyfajta dialógust kialakítani. A *Congressional Black Caucus* a törvény ellen szólalt fel, sőt, rasszistának, fekete-ellenesnek bélyegezte.

a.) Ann Northrup képviselőválasztási kampánya

Látványos republikánus győzelemre először 2002-ben került sor Kentuckyban, ahol Ann Northrup indult képviselőjelöltként. Itt 1996-ban választották meg először, és 1968 óta nem fordult elő, hogy Kentuckyból a három kongresszusi körzetből republikánus jelölt bejusson a Kongresszusba. Az 1996 óta eltelt hat évben Northrup jó kapcsolatot épített ki az összes jelentősebb fekete egyházzal.

Northrup kampánytémái az egészségügy és a társadalombiztosítás helyzete, az oktatás, és a feketék ellen elkövetett rendőri brutalitás voltak. A kampányt támogatta több egyház, főleg a pünkösdistá *Church of God and Christ* és a *Holy Church of America*. Ezzel a gesztussal a jobboldal patronázs hatalmát erősítették meg, hiszen ezek is a *Care Act* kedvezményezettjei voltak. Ebben az esetben ténylegesen megvalósult a keresztény fundamentalisták támogatásának politikai haszonra történő átváltása.

Ennek hatására a demokraták azzal riogattak, hogy a republikánusok megszüntetik az *affirmative action*t és a polgárjogi mozgalom eredményeit.

Kentucky szóban forgó választókerületeiben nagyarányú népességtrendeződés ment végbe a 60-as évek végétől kezdve, hiszen ekkor a fehér középosztály többsége kiköltözött Jefferson Countyba.

A három kongresszusi körzet magába foglalja Losievillet és Jefferson Countyt, és annak elővárosait. Habár a feketék csak 7%-át teszik ki az állam lakosságának, az adott területben viszont 30%-os a fekete lakosság lélekszáma, ami elég nagy ahhoz, hogy eldöntse a szavazás kimenetelét. Vagyis itt, megfelelő kampány taktikával, a szavazatok 20%-a elegendő a győzelemhez [4].

Ezért Northrup aktívan kampányolt a fekete templomokban; többek között még november első napjaiban a Hulac Bapsita Templomból jelentkezett, és a főleg a fekete médiumok azon képviselőit hívta meg, melyektől szavazói mobilizálást várt a kampány hátralévő időszakában. Ezen kívül a novemberi kampányban Northrupot élőben közvetítette a televízió és a rádió a *Shiloh Baptist Church*-ből, ahogy a kórus tagjaival és a pappal egymás vállát

átölelve együtt énekelik a „*We Shall Overcome*” című polgárjogi dalt.

Pár nappal a választás előtt a *The Courier Journal* és a *The Louisville Defender* fekete újságokban Northrup bejelentette, hogy 3 millió 470 ezer dollárt ad közösségi és város rehabilitációs projektekhez és a veteránoknak Louisvilleben a 2003-as költségvetési évben. Azt is felsorolta, hogy milyen egyházi intézményeket mennyivel fog támogatni *outreach* programok (vagyis hátrányos helyzetű társadalmi csoportokkal végzett szociális programok) keretében.

Megígérte, hogy segít biztos hitelhez juttatni a *Loiseville Development Bank*ot és az *African American Heritage Center*t. Eredetileg közös 5 millió dolláros alapról volt szó. Ebből 1,6 millió dollárt a *St. Stephen Baptist Church*, (Lifestyle Enrichment Campus program) 1,1 millió dollárt a *Canaan Missionary Baptist* Templom kapott *outreach* programokra. 500 ezer a *New Zion Baptist Church*nek jutott, 400 ezer dollár pedig a *Shiloh Baptist Church*nek.

Fekete egyházi szervezeteknek, fekete közösségek lakóköznyezetében működő civil szervezeteknek 2 millió dolláros szövetségi támogatást ígért. A választások előtt egy héttel a *Courier Journal's Bluegrass* felmérése szerint a fekete szavazók 28%-a szavazott volna Northrupra és a demokrata Conwayra pedig 60%-uk. Az egy héttel későbbi választás valódi meglepetést hozott, hiszen a nyertes Northrup lett, akire a fekete szavazók 20,2%-a adta a voksát. Az összes szavazatból Northrup 52% -ot kapott, míg Jack Conway 48 %-ot [5].

Northrup megnyert konzervatív demokrata szavazói bázissal rendelkező két körzetet, Dél-Louisville és Jefferson Countyt. Itt ráadásul a fekete szavazatok többségét is megszerezte, ahol egyébként a részvételi arány is magasabb volt. A kampány során kereskedelmi reklámokkal, direkt mailekkel szólította meg a fekete szavazókat.

A republikánusokra leadott fekete voksok tekintetében ez szignifikáns növekedést jelent 1998-hoz képest, hiszen Northrup csak 18%-ot kapott. Ekkor Chris Corman volt demokrata ellenfele, de 2000-hez képest csökkenést jelentett, mert ekkor 12%-ot kapott. Northrup rosszabb eredményét nagymértékben befolyásolta, hogy a Demokrata Párt ekkor vele szemben a fekete Eleanor Jordant indította [6].

A választás alkalmával Bush kampányútja során két látogatást is tett Louisvilleben. A demokrata jelölt Jack Conway sem késlekedett a válasszal,

mert megbízta a fekete Charles Bernard Rangelt (New York, House Ways and Means Comitee tagja [7]), hogy keresse fel Nyugat-Louisvilleben a három legnagyobb fekete templomot, hogy a fekete szavazókat mobilizálja.

b.) Bob Riley kormányzó-választási kampánya.

A másik jelentős republikánus győzelem 2002 novemberében Alabamában, a republikánus Bob Riley kormányzóválasztásakor történt. Riley ellenfele a Demokrata Don Sigelman volt, aki azzal a versenylőnnyel rendelkezett, hogy két fekete politikai szervezet, az *Alabama Democratic Conference* és az *Alabama New South Coalition* is támogatásáról biztosította. Riley kampánycsapata úgy kalkulált, hogy a Republikánusok a fekete szavazatok 20%-át szerezhetik meg, és szorosabb együttműködési hálózatot akartak kialakítani a fekete egyházi vezetőkkel és civil szervezetekkel.

Bár Riley a kampányrendezvényeken találkozott fekete közösségi vezetőkkel, akiknek - megválasztása esetén - támogatást ígért, de konkrét összegek megnevezése nélkül arra ösztönözte őket, hogy éljenek a *Faith Based Neighborhood* nyújtotta lehetőségekkel.

Riley fokozatosan építkezett. 1996-ban Mocon megyében - ahol sok fekete élt - a képviselőválasztáson a fekete szavazatok 4%-át szerezte meg, 1998-ban viszont már 8 %-át [8]. Riley a 2002-es kampányban a Sigelmannel folytatott TV-vitájában csak erkölcsi-szellemi támogatást ígért a fekete szavazóknak.

Jelezte, hogy egyre több fekete szavaz rá, és hogy Montgomery város tisztviselői elfordultak az etikátlan demokratáktól, és korrupciót is emlegetett. Riley a TV-vita alatt hibát követett el azzal, hogy az afro-amerikai kifejezést használta a fekete szavazók megnevezésére, ami a 60-as évek végén és a 70-es évek elején volt csak politikailag korrekt szóhasználat. E gyűjtőfogalmat politikai tisztségviselőként utoljára és nagy előszeretettel Thurgood Marshall, a Legfelsőbb Bíróság elnöke használta a 60-as évek végén.

Bár Riley - szóvivője útján - megüzente, hogy nem sértő szándékkal tette ezt, mégis a *Birmingham News* főcímlapon hozta, hogy Riley nem korrekt kifejezést használt. Szóvivője közölte: nem tudott róla, hogy a kifejezés politikailag ne lenne korrekt.

Riley ellátogatott a *Magic City Classic* futballmeccsre is, mely a *Historically Black Collages and Universities* szervezésében minden évben megrendezett, két fekete főiskola közötti történelmi mérkőzés. A gesztussal szimbolikusan támogatásáról biztosította a fekete politikai és társadalmi törekvéseket. Emellett találkozott a *Votes for New*

Networe-el, egy fekete politikai csoporttal. A találkozón, ahová a demokrata jelölt nem ment el, Riley megígérte, hogy politikai támogatásért cserébe az alabamai befektetésekbe a fekete közösség vezetőit is bevonja, melybe az egyházi vezetőket is beleértette.

Tulajdonképpen egy támogató testületet hozott létre fekete tisztségviselőkkal az állami beruházások részére. Annak ellenére, hogy a fekete egyházi szervezetektől nem kapott segítséget a szavazók mobilizálásában, 1860 óta a legnagyobb Republikánus sikert érte el, mert miközben a választás előtti közvélemény kutatási adatok 1-5%-ot jeleztek a fekete szavazói támogatásból, a kormányzóválasztáson 15-25 %-ot kapott tőlük [9].

A déli államokban a 2000-es elnökválasztási kampánytól kezdve a Republikánus Párt arra törekedett, hogy minél nagyobb számban szólítsa meg a déli fekete szavazókat. Floridában a *The National Black Republican Association* (NBRA) 2005-ben azzal a céllal alakult, hogy a konzervatív, hagyományos értékeknek nagyobb érvényt szerezzen a fekete szavazók között, és megszerezzék támogatásukat a Republikánus Párt számára. A tét nem volt csekély, hiszen ekkor 63 ezer fekete regisztrált fekete szavazó élt Floridában.

A republikánus célkitűzések között szerepelt a család tekintélyének, társadalomban betöltött szerepének hangsúlyozása, a minőségi oktatás, esélyegyenlőség, de az egyéni felelősség hangsúlyozása és a polgárjogi küzdelem eredményeinek megőrzése is. Bár szociálpolitika terén nagymértékben különbözik a fekete szavazók álláspontja a fehér republikánus szavazókéttól, abban viszont megegyezik velük, hogy kisebb adókat, kevesebb állami beavatkozást és erős nemzetbiztonságot akarnak.

A fekete választók jelentős része még a republikánus szavazók közül is elvárja a nagyobb állami beavatkozást, különösen a szociálpolitika terén. Ez az igény pedig pont ellentétes a Republikánus Párt minimális állam koncepciójával.

A fekete republikánus szavazók érdeklődésének felkeltésére az említett témákban a NBRA helyi szervezésű oktatási kampányokat tartott és kiadták a *The Black Republican* című újságot.

A másik jelentős szervezet a *The Grand Old Party Political Action Committee* (GOPAC), mely Republikánus politikai akció bizottságként a helyi és az állami választások során az idősebb fekete szavazók meggyőzésére fókuszált.

A KAPPAC (*Keep in African Americans Political Action Committee*) célja szintén a fekete választói

részvétel maximalizálása és fekete jelöltet támogató intézményi struktúra kiépítése.

A Republican National Convention - melynek döntő szerepe volt Bush újraválasztási kampányában - aktívan résztvett több szimbolikus akció formájában a fekete szavazók megszólításában. Neki köszönhető, hogy a 2000-es elnökválasztási gyűlésen ismert fekete közéleti szereplők és fekete gyerekek énekeltek a színpadon.

2007-ben Charlie Crist, Florida republikánus kormányzója amellett, hogy aktívan támogatta John Mc Cain-t, a helyi fekete szavazói bázist is igyekezett megnyerni a republikánus Pártnak. Crist örökös tagja lett az NAACP-nek, valamint fekete tisztségviselőket és fehér Demokratákat nevezett ki fontos kormányzati hivatalok élére.

Crist ellentmondásos politikusként vonult be a köztudatba, mert miközben több milliós kártérítést szavazott meg egy téves kormányzati döntés fekete áldozatának, ugyanakkor olyan adótörvényt fogadott el az ingatlan-forgalmazással kapcsolatban, ahol az adókulcs jóval az alkotmányos 60%-os határ felett lett kiszabva.

Emellett Crist szentesített egy olyan határozatot, mely semmissé nyilvánította a polgárjogi küzdelem során a szegregációs törvényeket megszegő feketék és fehér aktivisták ellen hozott bírósági döntéseket, melyek eltiltották a politikai jogaik gyakorlásától az elítélteket. A döntés súlyát jelzi, hogy ez nem a Republikánus Párt állásfoglalása volt és nem szövetségi vagy állami bírósági döntése, hanem saját kormányzói hatáskörben hozott döntés.

A 2007-es kormányzó választáson a fekete szavazók 16-18 %-a támogatta Cristet, ami jóval több volt, mint a regisztrált 63 ezer fő, és arányaiban is nagyobb volt a korábbi kormányzóválasztásokhoz képest [10].

Egy évvel később a republikánus többségű törvényhozás nyilvánosan kért bocsánatot, Észak-Kaliforniával, Alabamával, Virginiával, Marylanddal, New Jersey-vel közösen az állam fekete lakóitól, amiért Florida 1822-ben a rabszolgák számának növelését kérte a Kongresszustól.

A törvénybe is iktatott bocsánatkérési nyilatkozatot egyaránt támogatta az állam 2007-ben hivatalába lépett első fekete demokrata szenátora, és a floridai szenátus konzervatív elnöke, Ken Pruitt is.

A Republikánus Párt nem tud sok választott fekete képviselőt felmutatni, sokáig J. C Watts volt az egyetlen fekete Republikánus politikus nemzeti szinten. Floridában a 90-es évektől jelentek meg demokrata vagy republikánus fekete képviselők az állami szenátus, illetve a képviselőház *Minority*

Leadereként, azaz az adott párt vezetőjeként, szószólajaként a két ház valamelyikében.

Floridában jelenleg (2008) Jennifer Caroll [11] az egyetlen fekete republikánus képviselő.

(2012.10.15.)

További részek :

1. A mai fekete identitás az USA-ban
2. Az amerikai fekete politikai kultúra
3. Pillanatkép a mai amerikai fekete társadalomról
4. Harc a a fekete szavazókért: Politikai kommunikáció és kampánystratégiák szövetségi és állami választásokon az USA-ban
5. Az egyház, mint az amerikai fekete közösség méhe
6. Harmadik pártiság = fekete párt?
7. A Jim Crow rendszer kialakulása Délen
8. Az NAACP létrejöttétől Franklin D. Roosevelt elnökválasztási kampányáig
9. Henry Truman elnökségétől a *Voting Rights Act* törvénybe iktatásáig
10. Az 1960-as amerikai elnökválasztási kampány és az Afrika-kérdés
11. A *Voting Rights Act* megszületésétől a Ronald Reagan-i neokonzervatív fordulatig
12. Jesse Jackson Szívárvány Koalíciójától Barack Obama elnökválasztási kampányáig
13. Jesse Jackson 1984-es elnökválasztási kampánya
15. Barack Husszein Obama 2008-as elnökválasztási kampánya
16. Hillary Rodham Clinton 2008-as elnökválasztási kampánya
17. *Affirmative Action*: A pozitív diszkrimináció elmélete és gyakorlata az USA-ban

[1] Governor George W. Bush: NAACP Annual Convention, Baltimore, Maryland July 10, 2000: <http://www.uni.edu/palczew/bushnaacp.htm> (Letöltve: 2009. nov. 27)

[2] Az 1996-os törvény lehetővé tette, hogy vallási szervezetek állami szerződésekért, szövetségi forrásokért pályázzanak a szociális ellátás terén, azzal az indoklással, hogy mivel ők jobban ismerik a helyi igényeket, a szociális szolgáltatások is egyénekre szabottabbak lesznek. Texasi kormányzóként Bush előszeretettel használta a Charitable Choice kivételt, hogy a texasi vallási szervezeteket támogasson.

[3] Faith Based and Neighborhood Partnerships: <http://www.whitehouse.gov/administration/eop/ofbnp> (Letöltve: 2009. nov. 30.)

[4] Wallace, Sherri L -Angela K Lewis: « Compassionate Conservatism and African Americans: Politics Put Faith to Work and Gains New Allies? » *Journal of African American St.*, 2007: 10, 75-93 pp., p. 77.

[5] Wallace, Sherri L -Angela K Lewis, *op. cit.*, p. 81.

[6] Wallace, Sherri L -Angela K Lewis, *op. cit.*, p. 82.

[7] A Ways and Means Committee tagjai a Képviselőházban adózással, társadalom-biztosítással, tarifák megállapításával, munkanélküli és egyéb szociális programokkal kapcsolatos döntésekért felelnek.

[8] Wallace, Sherri L -Angela K Lewis, *op. cit.*, p. 87.

[9] Wallace, Sherri L -Angela K Lewis, *op. cit.*, p. 89.

[10] Fergusson, Cleveland: Of Republicrats and Dempublicans: Can African American Voting Patterns at the Local Level Translate Into Broader Support for National Republican Candidates?, *University Of Florida Journal of Law & Public Policy*, Vol. 19, 2008, 191-235., pp., p. 211.

[11] Florida House of Representatives, <http://www.myfloridahouse.gov/Sections/Representatives/details.aspx?MemberId=4331&SessionId=64> (Letöltés: 2010. jan. 12.)



Képek forrása :
Címloldal - <http://preaprez.wordpress.com/>
6. old. - <http://www.islandmix.com>

Schlenker Ádám

- az ELTE Társadalomtudományi Karán tanult politológia és kulturális antropológia szakon, szakdolgozatát az amerikai fekete politikai kultúráról és a mai férfi testképről írta.

- kutatási területei az európai összehasonlító politika, az USA kül- és belpolitikája, a közpolitika és az esélyegyenlőség.

Schlenker.Adam(kukac)gmail(pont)com

Europa Varietas Intézet

1135 Budapest, Szent László út 15. 5. em. 8.
<http://www.europavarietas.org>
info(kukac)europavarietas(pont)org

© Schlenker Ádám
© 2011-2012 Europa Varietas Alapítvány